

en Værdi af 1,800 L. (altsaa et Par og tredive Tusend Kroner). Og samtidig havde denne Fisseriby 101 Damptrawlere med en Gennemsnitstønning af 110 Registertonns og en Værdi af 5,000 L., saa hele denne grimshyfte Fisserflaade havde i 1891 en Værdi af ca. 34 Mill. Kr. Saa stærkt var Fisseriet gaaet frem paa dette Sted, fordi man der havde faaet sig en god Havn og saa havde begyndt derfra at drive Fisseriet rationelt. Endvidere kan jeg ophvise, at den Fisk, der er fanget og indført til Grimshby, androg 71,000 Tons af en Værdi 1,182,325 L. eller noget saadant som godt og vel 21 Mill. Kr., og bestaaftegede en Fiskerbefolkning der i Byen paa 12,000 Mennesker. Hvor meget 21 Millioner Kroners Værdi egentlig er, ville ærede Medlemmer bedst kunne forstaa, naar de tænke sig, at Værdien af den samlede danske Fiskefangst er saadan noget som $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og dog ho vi ved det samme Hav som Engelskmændene. Nu er der ganske vist ogsaa den anden Ting at lægge Mærke til, at Engelskmændene ganske anderledes end vi have anbragt Kapital i deres Fisserivæsen. Men uden saadanne Havne, hvor Fisserne kunne ty ind, og hvorfra deres Fartøjer kunne gaa ud, kan der ikke drives et ordentlig og rationelt Fiskeri; saa maa det drives paa lignende Maade, som det nu drives ved Vesterhavet med de smaa Baade. Derfor har man rundt omkring i Fisseridistrikterne været stærkt interesseret i at naa til at kunne faa en Havn paa Vestkysten, og der har ogsaa flere Gange været Planer fremme om at faa en Havn ved Ringløbing Fjord. Der har været forskellige Planer fra Civilingeniørerne Nyholm, Berg og Heimers om at faa et Havneanlæg ved Ringløbing Fjord ved at gennemføre den smalle Klitlange, som er mellem Vesterhavet og Ringløbing Fjord — ærede Medlemmer huske nok fra Kortet, hvorledes der ser ud derovre. Ja, endog saa Engelskmændene have interesseret sig for at faa et saadant Havneanlæg i Stand, Fisserne interessere sig livligt derfor, fordi netop paa denne Strækning Fisken som Regel staar udenfor i Havet. Den største Fiskemængde staar som Regel fra Nord for Horns Rev til ud for Holmlands Klit, saa det er Fisserne langs en stor Strækning af Vestkysten, der interessere sig for Havneanlægget her; jeg tror endog Fisserne i Esbjerg interessere sig for, at dette kunde naas. Nu er der angaaende dette Forhold, om det overhovedet er muligt at anlægge en Havn derovre, under hvilke Betingelser det kan naas, hvor dyrt det vil være o. s. v., afholdt et Sam-

raad i Finansudvalget. Saa vidt jeg kunde skønne, udtalte den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som dette fortæter under, sig ikke saa uvilligt over for Spørgsmaalet; han var villig til at forhandle derom. Siden den Tid er der indkommet et Andragende til det høje Ting fra Ringløbing Byraad om Tilbud til Underjøgelse af en Havn der; men da det nylig er indbragt og ikke er behandlet i Finansudvalget og endnu mindre her, finder jeg ikke Anledning til paa dette Stadium at udtale mig derom. Jeg vil blot ved denne Lejlighed anbefale Tanken om en saadan Fisserihavn og en Underjøgelse af Forholdene derovre til det høje Tings og alle vedkommendes Velvilje.

C. Sage: Jeg ønsker med nogle Ord at angive min Stilling til Endringsforslaget under Nr. 355, som gaar ud paa at nægte $\frac{1}{4}$ Million Kr., som er begæret til Anlægget af en Jernbaneforbindelse mellem Toldeboden og Altkieselstabet „Varsens Plads“. Der er saa meget mere Grund for mig til at sige et Par Ord herom, som de Bemærkninger, hvormed Regeringen har ledsaget dette Forslag, udtrykkelig henviser til de Udtalelser, som ere fremkomne i sin Tid i Frihavsudvalgets Betænkning, og paaberaabe sig den Stilling, som Frihavsudvalget har taget til dette Spørgsmaal. Min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), har med Føje fremhævet, at af Hovedsynspunkter, som Frihavsudvalget gjorde gældende, var det, at den ny og efter alle Nutidens Fordringer udstyrede Havn, som man da besluttede at anlægge, ikke burde virke overskudiggørende paa den gamle Havn og ej heller berede de Interesser, som knyttede sig til den gamle Havn, unødigt Tab. Et af de Spørgsmaal, som da netop i denne Sammenhæng maatte paatvænge sig, var Spørgsmaalet om en Forlængelse af det nuværende Havnespor, der ender i Havnegade, nord efter, saaledes at der blev tilvejebragt en fuldstændig Ringbane, en kontinuerlig Forbindelse langs hele den gamle Havn med Afgang til Jernbanegaarden baade nord om og syd om. Der indkom til Udvalget en Række Andragender om denne Sag. Noogle af disse vare fra Ejerne af de Pakhuse, som ligge mellem Toldeboden og St. Anne Plads, hvilke gjorde gældende, at det vilde være dem til stort Tab, om de ikke opnaaede en Spørgsforbindelse. Det er en Selvfølge — det kan man ikke undre sig over — at hver af disse Pakhusejere kun talte for sit eget Vedkommende. Man har jo intet Kald og Opfordring til at være Talsmand for